

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 21. do 27. ožujka 2022.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
21.03.	Vesna Ponedjeljak	07:30 18:00	+ nema nakane + Gordan Gorski i ob. Gorski, Štancer, Linarić
22.03.	Lea Rimska Utorak	18:00	+ Marin i Branko Jaramaz; Vlatko Vlašić; Franca Dasović; Miroslav Papeš; Ivan Medunić; PSI za zdravlje i uspjeh u školi; Marija i ob. Filipčić
23.03.	Turibije Srijeda	07:30	+ nema nakane
24.03.	Katarina, Latin Četvrtak	07:30	+ Ivan Pešut
25.03.	Naviještenje Gospodinovo Blagovijest Petak	18:00	+ Željko Biličić; Ružica i Mihael Malčić; Vlasta Polović; Milan i ob. Radošević; Josip Žubrinić, Josip Barac, Josip i Matija Barković
26.03.	Montan Subota	07:30	+ Aurel i Mihovila Del Toso; Ivica i Marica Škrgatić, Nada Ibrišimović
27.03.	Četvrta Korizmena Nedjelja	09:00 10:30 12:00 17:30 18:00	+ ob. Paulić; Marija lipovac, ob. Krupnicki i Ćosić <i>+ pro populo; krizmanici i roditelji; Marija Lipovac; Ivan Milovac + prvopričesnici i roditelji + križni put</i> + Mile Bjelivuk; Ivan Malović

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ

ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA

III. KORIZMENA NEDJELJA - 20.03.2022. -

GODINA IX., BR. 30

»Ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!.«

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U taj čas dođoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori: »Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.« Nato im pripovjedi ovu prispodobu: »Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'«

Riječ Gospodnja. (Lk 13, 1-9)

Misli za današnje evanđelje

Bog je plamen koji trajno gori

Svakog dana događaju se različite nesreće: poplave, požari, potresi, prometne nesreće, stradanja ljudi svih vrsta. Mediji nas o tome informiraju gotovo istovremeno kad se one dogode, bez obzira u kojem kraju svijeta su se dogodile. Kad čujemo za njih, prvo što nam padne na um jest: da nije netko moj stradao. Zahvaljujemo Bogu ako nije. To je ljudski razumljivo. A zašto se nesreće događaju? Ljudi su ih oduvijek bili skloni tumačiti kao Božju kaznu zbog nečijih grijeha i krivnje. Računica je jednostavna: a tko bi drugi bio kriv nego onaj tko je stradao. Ali tako ljudi sude samo kad je drugi u pitanju. A kad se njemu dogodi, onda upućuje vapaje: „Bože, a zašto meni?“ I Isusu javiše o stradalim Galilejcima te o nekih 18 ljudi na koje se srušila kula u Siloamu i pobila ih. Očekivali su da će Isus reći kako ih je stigla pravedna kazna Božja zbog njihovih grijeha. A on ih obrani jer nisu oni ništa grješniji od drugih. A svoje sugovornike pouči da ne kopaju po tuđim grijesima i potaknu ih na

obraćenje kako i oni ne bi slično propali. Bog je strpljiv i daje novu šansu neplodnoj smokvi da ipak donese rod. Ali to ne može ići u beskraj. Nije dobro odgađati obraćenje i ispitivati kako dobre živce Bog ima. Korizma nas poziva na popravak života i obraćenje. Poslušajmo taj zov i donesimo plodove kršćanskog života. A za propušteno dobro i učinjeno zlo, najprije se pokajmo pred Gospodinom.

1. Korizma nova prilika za obraćenje – počevši od sebe

2. Bog ima toliko strpljenja sa svima ali i strpljenje ima svoje vrijeme...

ŽUPNE OBAVIJESTI

Slavlje **Sv. Potvrde** u našoj župi je **24.04.2022.** u 10:30 sati

Slavlje **Prve Pričesti** u našoj župi biti će u dvije grupe radi broja djece:

1. grupa OŠ Grabrik 3a,3b,3c,3d: **07.05.2022.** u 11 sati

2. grupa OŠ B. Seljan, Dubovac, Dragojla, Švarča: **08.05.2022.** u 11 sati

- Prvopričesnici i roditelji, nedjeljom - misa i kateheza u 12,00 sati
- Krizmanici i roditelji, **idući nedjelju 27.03.2022.** sv. misa u **10,30 sati** i kateheza
- Pobožnost križnoga puta u vremenu korizme: petkom i nedjeljom u 17:30 sati
- Danas na 3. Korizmenu nedjelju, 20.3.2022. skupljamo dragovoljne priloge za našu braću i sestre u Bosni i Hercegovini kao znak solidarnosti sa napaćenim i ostavljenim narodom
- Za pomoć svim nastradalima u Ukrajini prikupljeno 15.070,00 kn – hvala od srca svima.
- U petak, 25.03.2022. na Blagovijest je cjelodnevno euharistijsko klanjanje od 8 do 17:30 sati. Molimo za mir u Ukrajini i prestanak rata.
- Zaručnički navještaj u župi prebivališta: **Antonio Polović**, sin Ivana i Kristine r. Poljak, Gršćaki 5, župa Sv. Petar Duga Resa i **Martina Rukavina**, kći Slavka i Snježane r. Brezović, M. Krleža 4d, župa Novi Centar. Žele se vjenčati **30.04.2022. u našoj župi.**

Sveta Rebecca Ar – Rayyas – libanonska monahinja

(1832.- 1914.)

Sveta Rebeka, slijepa libanonska mističarka, rođena 29. lipnja 1832. primila krsno ime Petrunila, u čas svetoga Petra na čiji je blagdan rođena. U

dvadesetprvoj se godini zaredila u Kongregaciji Marije od Bezgrešnog Začeca te je ime promijenila u Anissa (Janja). Godine 1856. položivši redovničke zavjete, svoj je život u potpunosti predala Bogu. Kada su se g. 1871. promijenile prilike u njejoj Kongregaciji pa su sestre imale priliku odlučiti hoće li ostati ili ne, u pomoć joj je pristigao sveti Antun Opat, koji joj se u više navrata ukazao, rekavši joj kako je njeno mjesto u libanonskome redu svetoga Antuna maronita (redu Baladiya). Dana 12. srpnja 1871. Anissa je pristupila tome redu pod imenom Rafga (Rebeka): Visoko motivirana kao redovnica te snažne duhovnosti, sestra Rebeka je smjesta krenula prema svetosti, stopama Kristovim. Kako bi Ga mogla nasljedovati do kraja, na blagdan Gospe od Krunice g. 1885. zamolila je Boga za milost dioništva u Kristovim patnjama. Kao odgovor na njezinu molitvu, zdravlje joj se smjesta stalo pogoršavati te je polako slijepila i na kraju bila osuđena na kolica. Ostatak je života provela u molitvi, ali je i dalje pridonosila obavljanju samostanskih poslova, koliko su joj to mogućnosti dopuštale. Posljednjih je osamnaest godina, sada već potpuno slijepa, sestra Rebeka provela u novome samostanu svetoga Josipa u Ad-Daheru. Bilo je to poprište njenih najvećih trpljenja, ali i najvećih radosti. Osobito su novakinje bile pod dojmom njene snažne duhovnosti, obilježene molitvom, poniznošću i ljubavlju. Iako je osamnaest godina trajno, i danju i noću, trpjela vrlo teške boli, su sestre je nikada nisu čule žaliti se. Naprotiv, često bi ona njih umirivala riječima kako zahvaljuje Bogu na svojim trpljenjima „jer znadem kako je bolest na dobrobit moje duše i na Njegovu slavu“ te kako „bolest prihvaćena strpljivo i zahvalno pročišćuje dušu kao što oganj pročišćuje zlato“. Bila je uvijek spokojna i nasmijana. Zahvaljujući njejoj velikoj strpljivosti, zaslužuje biti uspoređena s velikim svecima. Valja napomenuti još i to kako joj je Bog uslišio molitvu te joj – prema želji – potkraj života povratio vid samo na trenutak, kako bi mogla ugledati lice majke Ursule, svoje poglavarice, prijateljice i pouzdanice, koja je također i autorica njezina životopisa. Rebeka je preminula 23.03.1914. Četiri dana nakon smrti, na njenu se grobu stala događati čudesa ozdravljenja. Među ozdravljenima bila je i sama majka Ursula, koja je bila pogođena teškim oboljenjem dišnih putova, radi kojega se zamalo ugušila. Ozdravljenje jedne libanonke od raka maternice g. 1938. pribavilo joj je naslov blaženice pa ju je blaženom proglasio papa Ivan Pavao II., 17. studenoga 1985. Isti ju je papa u jubilejskoj godini 2000. proglasio i svetom.